

POLÍTICA ESTATAL I D'ALIANCES

«Qualsevol opció és millor que un Govern del PP»

Se'n recorda de Compromís, aquella coalició de tres partits que tenia un logo amb un somriure...? Ha quedat tapat pel color morat.

—Això ens passa perquè a Ciutadans no li posen el color carabassa, que és el seu. El taronja és el nostre color; el seu, el carabassa.

—No li fa ràbia que la barra de resultats de Compromís-Podem de les eleccions espanyoles siga morada?

—Nooooo! No me'n fa gens. Quan ens presentàvem només com a Compromís, de vegades també pintaven la nostra part del gràfic de color verd, per no confondre'l amb el color de Ciutadans. En qualsevol cas, no m'importa el color. La gent identifica molt bé què és Compromís i els seus lideratges diversos, així com la feina als ajuntaments. No importa de quin color pinten la nostra part del formatget. La gent no és ximple.

—Què hauria guanyat Compromís presentant-se en solitari el 20D i el 26J, a banda de reforçar la marca pròpia?

—És que també hem reforçat la nostra marca. Hem esdevingut una opció guanyadora, la gent ens percep com a tal.

—Per tal de ser percebuda com una opció guanyadora a les eleccions valencianes del 2019, convindria reeditar la coalició amb Podem?

—Queda tant per al 2019... Quina mania de planificar-ho tot, com si no fórem mortals.

—No té clar que siga tan convenient?

—No és el moment de parlar-ne, aquesta és l'única cosa que tinc clara ara

mateix. Em rebenta l'excés d'electoralisme dels partits polítics, i parlar del 2019 significa entrar en aquest joc electoralista que deteste per complet. Només pense en els temes que han d'entrar en el següent ple del Consell.

—Va decebre-la que Podem no signara la petició de grup propi al Congrés, el gener passat? Ho havien pactat al protocol electoral.

—[Silenci.] Home, m'hauria agradat que haguérem batallat pel grup al Tribunal Constitucional i que haguérem estat capaços d'establir un precedent, però vaig entendre que la pressió del moment era gran.

—El protocol indicava que, si la Mesa finalment no acceptava el grup valencià, els cinc diputats de Podem podien integrar-se en el del seu partit.

—Sí, però no estava tan clar que la Mesa els ho permetera. Hi havia el risc que acabaren al grup de no adscrits —se'ls va amenaçar en aquest sentit— i, per tant, entenc allò que van fer.

—Entendria que ara tampoc no volgueren signar la petició de grup propi, doncs. Podem anirà amb Podem i Compromís marxarà al grup mixt?

—Vejam què passa. Es podria batallar pel grup propi. Caldria veure quanta gent se'n va al grup de Podem. Amb cinc diputats, podem batallar pel grup.

—Caldria que Ricardo Sixto, el diputat d'EUPV, els donara suport. La persona que va expulsar-la d'Esquerra Unida, precisament. Ironies de la vida...

—No són ironies, és una aclucada d'ull de la vida. Són coses boniques.

—Ha estat bonic retrobar-se en campanya amb Ricardo Sixto i Glòria Marcos?

—Amb Glòria no ens hem trobat, però amb Ricardo sí, i ha estat balsàmic... Aquesta seria la paraula: balsàmic. A la meua vida necessite que les coses es reparen, es refacen.

—Al debat a quatre, Pablo Iglesias no va fer esment a cap de les confluències ni a IU. Fa l'efecte que succiona els seus vots però no presta tanta atenció a qüestions com la plurinacionalitat, que Íñigo Errejón, en canvi, sí que recull.

—No tinc aquesta percepció. Íñigo Errejón parla valencià i Pablo Iglesias no, però a la primera ronda per formar govern Pablo va plantejar el tema del referèndum català. És que a Pablo Iglesias el critiquen per tot, fins pels besos!

—Els últims mesos ha conegut un Errejón que desconeixia?

—Sí, però això no té res a veure amb la dialèctica política ni de cap altre tipus. En la meua primera cita amb ell, no vam connectar, no ens vam trobar. De vegades a les persones ja ens passa... Ara fa poc vam dinar una paella a València i va anar d'una altra manera. Em va fer la sensació d'estar amb un xic diferent, i potser a ell també li va fer l'efecte que jo no era la mateixa que un parell d'anys enrere.

—Li agrada que Podem faça tan-tes referències a la "pàtria"? Vostè ha reclamat l'ús del terme "màtria", però tot plegat no és massa espanyol per a una part significativa de la militància de Compromís? No grinyola una mica, aquest discurs?

—Per què ha de grinyolar? O és que no hi ha pàtria valenciana i patriotes valencians?

—**No parlen de la pàtria valenciana.**

—Parlen de la pàtria en general, un terme que m'esmussa bastant, per totes les connotacions que té, fruit de les construccions històriques. Per això m'agrada més màtria. La seua pàtria i la meua màtria cuiden de la gent, dels dependents, tenen un sistema educatiu que iguala... Com diu Benedetti, "que en mi país la gente sea feliz aunque no tenga permiso".

—**Com observa el procés sobiranista català? Continua cansant-la?**

—Em provoca malenconia. Una societat tan polaritzada és una societat en què es trenquen molts filets, en què es trenquen molts afectes, i això no és bo.

—**Què li sembla l'acostament d'un sector d'En Comú Podem cap a ERC?**

—Molt bé, perquè s'han de refer molts filets i afectes.

—**Es peneideix d'haver comparegut en una conferència de premsa del Consell amb un cartell en què remarcava que la "o" de Mónica és tancada i no oberta?**

—Sí, de vegades sí. Em dic a mi mateixa: "Per què vas fer-ho, xica?". Va haver-hi atacs furibunds.

—**Entén que la gent de Compromís se sentira molesta?**

—No, això sí que no ho entenc. Cal llegir Fuster, però també cal llegir Lakoff. Si jo m'haguera dit Katherine, no hi hauria hagut discussió, i no entenc per quin motiu n'hi ha d'haver si em diuen Mónica amb "o" tancada. I punt. La tria més difícil és que respecten el teu nom en una llengua minoritzada, en sóc ben conscient, però aquests clixés es vencen quan els confrontes amb el paradigma dominant.

—**Hauria estat millor un Govern presidit per Pedro Sánchez amb el suport de Ciutadans i Podem que no el Govern del PP a què semblen abocats?**

—Sí. Qualsevol opció és millor que no aquesta. Amb tot, crec que Pedro Sánchez va errar-la en lligar-se a Ciutadans com si foren un *pack*. De fet, ho ha pagat: ha perdut cinc diputats i té menys opcions

«Parle tant d'un cordó sanitari perquè és necessari si no volem acabar com Mèxic»

de governar. De qualsevol manera, caldria explorar aquesta possibilitat. La corrupció és una línia infranquejable. Parle tant del cordó sanitari perquè és necessari si no volem acabar com Mèxic... La corrupció mena a un estat fallit, sí o sí, i aquests senyors tenen la corrupció al moll de l'os. Només es regeneraran si els fem fora del Govern i del poder, per aquest ordre.

—**El pacte PSOE-Podem-Ciutadans seria un mal menor?**

—Òbviament. Seria un mal preferible al mal catastròfic.

—**Acabem al País Valencià. Què li sembla l'oposició de la popular Isabel Bonig?**

—És una persona sense mesura, absolutament radicalitzada, excèntrica i estentòria. Un dia va dir que volia ser "la Mónica Oltra de derechas", però no ens assemblem gens. Li falta un element essencial: la causa.

—**Hi ha un vot dual PP-Compromís en funció dels comicis?**

—Segurament. El projecte de Compromís és d'ampli espectre i de gran angular, no deixem res a l'angle mort. A la vida, les coses no són blanques o negres. Plantejàvem una transició amable, i ja la tenim ací. •